

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2148/2020
12.05.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Татјане Миљуш, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Дејан Антељ, адвокат из ..., против туженог ЈП ЕПС Београд, Огранак РБ „Колубара“ Лазаревац, кога заступа Александар Будалић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду и накнади штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 702/20 од 15.05.2020. године, у седници одржаној 12.05.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 702/20 од 15.05.2020. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова састава одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лазаревцу П1 191/18 од 02.12.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи као незаконито решење туженог о отказу уговора о раду којим је тужиоцу отказан уговор о раду од ...2008. године са припадајућим анексом 1. од 03.02.2015. године, те да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да му плати на име накнаде штете због незаконитог престанка радног односа изгубљену зараду за период од јула 2018. закључно са септембром 2019. године у опредељеним месечним новчаним износима и са законском затезном каматом од дана доспелости сваког појединачног потраживања до исплате ближе описано у том делу изреке. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 702/20 од 15.05.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Тужени је поднео одговор на ревизију захтевајући трошкове његовог састава.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био запослен код туженог. Тужени је отказао уговор о раду тужиоцу због учињених повреда радних обавеза у дане ...2017. и ...2017. године које се састоје у томе што је ...2017. године у 15,20 часова по завршетку рада у првој смени од стране радника обезбеђења затечен у фабричком кругу „...“ у ... са колицима у којима су била два цака напуњена са 13 комада делова од бронзе, а дана ...2017. године у 17,30 часова у периоду када је био на боловању, почев од ...2017. године, затечен од стране радника обезбеђења у фабричком кругу „...“ у ... са деловима бронзе, при чему су делови бронзе у оба случаја процењени на одређене вредности. Против тужиоца је поднет предлог за покретање дисциплинског поступка за повреду радне обавезе од ...2017. године од стране шефа службе за унутрашњу безбедност и заштиту ЈП ЕПС који је упућен директору РБ „Колубара“ Лазаревац, а у вези са истим догађајем је директору (за Одељење за утврђивање повреде радне обавезе запослених) истог огранка достављено и обавештење о учињеној повреди радне обавезе односно непоштовања радне дисциплине од стране запосленог. У вези са повредом радне обавезе од ...2017. године поступак је покренут предлогом од 10.11.2017. године за покретање дисциплинског поступка од стране шефа службе за унутрашњу безбедност и заштиту ЈП ЕПС који је упућен директору РБ „Колубара“ Лазаревац, а у вези са истим догађајем истом директору (за Одељење за утврђивање повреде радне обавезе запослених) достављено је 29.11.2017. године и обавештење о учињеној повреди радне обавезе односно непоштовања радне дисциплине. По учињеном обавештењу од стране непосредног претпостављеног радника тужиоцу је достављено упозорење 07.03.2018. године које садржи идентични опис времена и места као и начин извршења повреда радне обавезе од ...2017. и ...2017. године како је то наведено и у изреци побијаног решења. Наведено упозорење тужилац је лично примио 14.03.2018. године. Тужилац се у остављеном року није изјаснио на наводе из упозорења па је донето решење о отказу уговора о раду ...2018. године. Тужиоцу је решење достављено преко огласне табле 26.06.2018. године, одјављен је са евиденције РФ за ПИО и РФ за здравствено осигурање 09.07.2018. године. У поступку пред нижестепеним судовима утврђено је да је тужилац учинио повреде које су му стављене на терет.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили захтев тужиоца за поништај побијаног решења.

Према члану 179. став 2. тачка 5. Закона о раду послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који својом кривицом учини повреду радне обавезе и то, ако учини повреду радне обавезе утврђену општим актом односно уговором о раду.

Према члану 184. став 1. Закона о раду, отказ уговора о раду из члана 179. став 1. тачка 1. и ст. 2. и 3. овог закона послодавац може дати запосленом у року од шест

месеци од дана сазнања за чињенице које су основ за давање отказа, односно у року од годину дана од дана наступања чињеница које су основ за давање отказа.

Уговором о раду закљученом између парничних странака чланом 9. прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако запослени кривицом учини повреду радне обавезе и то противправно присвајање имовине послодавца (став 1. алинеја 22).

Имајући у виду да је у конкретном случају тужилац учинио повреду радне обавезе која му је стављена на терет, а која је прописана уговором о раду као разлог за отказ, то су били испуњени услови за примену члана 179. став 1. тачка 5. Закона о раду и отказивање уговора о раду тужиоцу због учињених повреда.

Супротно ревизијским наводима, решење о отказу уговора о раду донето је у за то законом прописаном року. Тужиоцу су стављене на терет повреде две обавезе једна која је учињена ...2017. године и друга коју је тужилац учинио ...2017. године. За повреду учињену 06.11.2017. године лице које је овлашћено да одлучује о правима и обавезама запосленог (директор односно његов заменик) сазнао је 29.11.2017. године, па се од тог датума рачуна рок застарелости за доношење решења о отказу. Како од тог датума до 21.05.2018. године када је донето решење о отказу није протекао рок од шест месеци од дана сазнања за учињену повреду односно рок од годину дана од када је повреда учињена, то је правилан закључак нижестепених судова да је решење о отказу донето у законом предвиђеном року.

За законитост решења о отказу довољно је да је учињена једна од више повреда радних обавеза односно радних дужности које су тужиоцу стављене на терет и да је у односу на ту повреду поштована процедура отказа, као и да је решење о отказу донето у за то законом предвиђеном року. Због тога, супротно ревизијским наводима околност што за повреду радне обавезе од 05.09.2017. године тужени није донео решење у законском року, не утиче на пуноважност решења о отказу које је донето због повреде радне обавезе учињене 06.11.2017. године, а за коју је у поступку пред нижестепеним судовима утврђено да је учињена кривицом тужиоца, као и да је поступак отказа правилно спроведен.

Преосталим ревизијским наводима оспорава се утврђено чињенично стање што у поступку по ревизији није дозвољено (члан 407. став 2. ЗПП).

На основу члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова састава одговора на ревизију, јер ти трошкови нису били потреби за одлучивање о овом правном леку (члан 154. став 1. ЗПП).

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић